

இராமானுச நூற்றந்தாதி

ஸ்ரீ திருவரங்கத்தமுதனார் அருளிச் செய்தது

தனியன்கள்

முன்னை வினையகல மூங்கிற் குடியமுதன்*
பொன்னங் கழற்கமலப் போதிரண்டும்*
என்னுடைய சென்னிக்கணியாகச் சேர்த்தினேன் தென்புலத்தார்க்கு *
என்னுக் கடவுடையேன் யான்?

நயந்தரு பேரின்பம் எல்லாம் பழுதென்று நண்ணினர்பால்*
சயந்தரு கீர்த்தி இராமானுச முனி தாளிணைமேல்*
உயர்ந்த குணத்துத் திருவரங்கத்து அமுது ஓங்கும் அன்பால் இயம்பும் கலித்துறை*
அந்தாதி ஓத இசை நெஞ்சமே!

சொல்லின் தொகைகொண்டு உனதடிப் போதுக்குத் தொண்டுசெய்யும்*
நல்லன்பர் ஏத்துமுன் நாமமெல்லாம் என் தன் நாவினுள்ளே*
அல்லும் பகலும் அமரும் படி நல்கு அறுசமயம் வெல்லும் பரம*
இராமானுச! இதென் விண்ணப்பமே.

பாசுரங்கள் தொடக்கம்

பூமன்னு மாது பொருந்திய மார்பன்*
புகழ் மலிந்த பாமன்னு மாறன்* அடிபணிந்து உய்ந்தவன்*
பல்கலையோர் தாம்மன்னவந்த இராமானுசன்*
சரணாரவிந்தம் நாம் மன்னி வாழ* நெஞ்சே சொல்லுவோம் அவன் நாமங்களே. 1

கள்ளார்பொழில் தென்னரங்கன்*
கமலப்பதங்கள் நெஞ்சிற் கொள்ளா* மனிசரை நீங்கி*
குறையல்பிரானடிக் கீழ் விள்ளாத அன்பன் இராமானுசன்*
மிக்கசீலமல்லால் உள்ளாதென்நெஞ்சு* ஒன்றறியேன் எனக்குற்ற பேரியல்வே. 2

பேரியல்நெஞ்சே! அடிபணிந்தேன் உன்னைப்*
பேய்ப்பிறவிப் பூரியரோடு உள்ள சுற்றம் புலர்த்திப்*
பொருவருஞ்சீர் ஆரியன் செம்மை இராமானுசமுனிக்கு அன்பு செய்யும்*
சீரிய பேறுடையார்* அடிக்கீழ் என்னைச் சேர்த்ததற்கே. 3

என்னைப் புவியில் ஒரு பொருளாக்கி*
 மருள்சுரந்த முன்னைப் பழவினை வேரறுத்து*
 ஊழிமுதல்வனையே பன்னப் பணித்த இராமானுசன்*
 பரன் பாதமும் என் சென்னித் தரிக்கவைத்தான்* எனக்கேதும் சிதைவில்லையே. 4

எனக்குற்ற செல்வம் இராமானுசன் என்று*
 இசையகில்லா மனக்குற்ற மாந்தர்* பழிக்கில் புகழ்*
 அவன் மன்னிய சீர் தனக்குற்ற அன்பர் அவன் திருநாமங்கள் சாற்றுமென்பா*
 இனக்குற்றம் காணகில்லார்* பத்தி ஏய்ந்த இயல்விதென்றே. 5

இயலும் பொருளும் இசையத் தொடுத்து*
 ஈன் கவிகள் அன்பால் மயல் கொண்டு வாழ்த்தும் இராமானுசனை*
 மதியின்மையால் பயிலும் கவிகளில் பத்தியில்லாத என் பாவி நெஞ்சால்*
 முயல்கின்றனன்* அவன் தன் பெருங்கீர்த்தி மொழிந்திடவே. 6

மொழியைக் கடக்கும் பெரும்புகழான்*
 வஞ்ச முக்குறும்பாம் குழியைக் கடக்கும்* நம் கூரத்தாழ்வான் சரண் கூடியபின்*
 பழியைக்கடத்தும் இராமானுசன் புகழ்பாடி அல்லா* வழியைக் கடத்தல்*
 எனக்கு இனியாதும் வருத்தமன்றே. 7

வருத்தும் புறவிருள் மாற்ற* எம் பொய்கைப்பிரான் மறையின் குருத்தின் பொருளையும்*
 செந்தமிழ் தன்னையும் கூட்டி*
 ஒன்றத் திரித்தன்றெரித்த திருவிளக்கைத் தன் திருவுள்ளத்தே*
 இருத்தும் பரமன்* இராமானுசன் எம் இறையவனே. 8

இறைவனைக் காணும் இதயத்து இருள்கெட*
 ஞானமென்னும் நிறைவிளக்கு ஏற்றிய* பூதத் திருவடித் தாள்கள்*
 நெஞ்சத்து உறையவைத்து ஆளும் இராமானுசன் புகழ் ஓதும் நல்லோர்*
 மறையினைக் காத்து* இந்த மண்ணகத்தே மன்ன வைப்பவரே. 9

மன்னிய பேரிருள் மாண்டபின்*
 கோவலுள் மாமலராளர் தன்னொடு மாயனைக்* கண்டமை காட்டும்*
 தமிழ்த் தலைவன் பொன்னடி போற்றும் இராமானுசற்கு அன்பு பூண்டவர் தாள்*
 சென்னியிற் சூடும்* திருவுடையாரென்றும் சீரியரே. 10

சீரிய நான்மறைச் செம்பொருள்*
 செந்தமிழால் அளித்த பாரியலும் புகழ்* பாண் பெருமாள்*
 சரணாம் பதுமத்தாரியல் சென்னி இராமானுசன் தன்னைச் சார்ந்தவர் தம்*
 காரிய வண்மை* என்னால் சொல்லொணாது இக்கடலிடத்தே. 11

- இடங்கொண்ட கீர்த்தி மழிசைக்கிறைவன்*
 இணையடிப்போது அடங்கும் இதயத்து இராமானுசன்*
 அம்பொற் பாதமென்றும் கடங்கொண்டு இறைஞ்சும் திருமுனிவர்க்கன்றிக் காதல் செய்யா*
 திடங்கொண்ட ஞானியர்க்கே* அடியேன் அன்பு செய்வதுவே. 12
- செய்யும் பசுந்துளபத் தொழில் மாலையும்*
 செந்தமிழில் பெய்யும் மறைத் தமிழ் மாலையும்*
 பேராத சீரரங்கத்தையன் கழற்கணியும் பரன் தாளன்றி*
 ஆதரியா மெய்யன்* இராமானுசன் சரணே கதி வேறெனக்கே. 13
- கதிக்குப் பதறி* வெங்கானமும் கல்லும் கடலுமெல்லாம் கொதிக்கத்*
 தவம் செய்யும் கொள்கை அற்றேன்*
 கொல்லி காவலன் சொல் பதிக்கும் கலைக்கவி பாடும் பெரியவர் பாதங்களே*
 துதிக்கும் பரமன்* இராமானுசன் என்னைச் சோர்விலனே. 14
- சோராத காதல் பெருஞ்சுழிப்பால்*
 தொல்லை மாலையொன்றும் பாராதவனை* பல்லாண்டென்று காப்பிடும்*
 பான்மையன்தாள் பேராத உள்ளத்து இராமானுசன் தன் பிறங்கியசீர்*
 சாரா மனிசரைச் சேரேன்* எனக்கென்ன தாழ்வினியே? 15
- ## தாழ்வொன்றில்லா மறைதாழ்ந்து*
 தலமுழுதும் கலியே ஆள்கின்ற நாள் வந்து* அளித்தவன் காண்மின்*
 அரங்கர்மௌலி சூழ்கின்ற மாலையைச் சூடிக் கொடுத்தவள் தொல்லருளால்*
 வாழ்கின்ற வள்ளல்* இராமானுசன் என்னும் மாமுனியே. 16
- முனியார் துயரங்கள் முந்திலும்*
 இன்பங்கள் மொய்த்திடினும் கனியார் மனம்* கண்ணை மங்கை நின்றானைக்*
 கலைபரவும் தனியானையை தண் தமிழ் செய்த நீலன் தனக்கு*
 உலகில் இனியானை* எங்கள் இராமானுசனை வந்து எய்தினரே 17
- எய்தற்கு அரிய மறைகளை*
 ஆயிரம் இன்தமிழால் செய்தற்கு உலகில் வரும்* சடகோபனை*
 சிந்தையுள்ளே பெய்தற்கு இசையும் பெரியவர் சீரை உயிர்களெல்லாம்*
 உய்தற்கு உதவும்* இராமானுசன் எம் உறுதுணையே. 18
- உறுபெருஞ் செல்வமும் தந்தையும் தாயும்*
 உயர் குருவும் வெறிதரு பூமகள் நாதனும்*
 மாறன் விளங்கியசீர் நெறி தரும் செந்தமிழ் ஆரணமே என்று இந் நீணிலத்தோர்*
 அறிதர நின்ற* இராமானுசன் எனக்கு ஆரமுதே. 19

- ஆரப் பொழில் தென் குருகைப் பிரான்* அமுதத் திருவாய் ஈரத் தமிழின்*
இசை உணர்ந்தோர்கட்கு*
இனியவர் தம் சீரைப் பயின்று உய்யும் சீலங்கொள் நாதமுனியை*
நெஞ்சால் வாரிப்பருகும்* இராமானுசன் என் தன் மாநிதியே. 20
- நிதியைப் பொழியும் முகில் என்று*
நீசர் தம் வாசல் பற்றித் துதிகற்று உலகில் துவள்கின்றிலேன்*
இனி தூய்நெறிசேர் எதிகட்கு இறைவன் யமுனைத் துறைவன் இணையடியாம்*
கதிபெற்றுடைய* இராமானுசன் என்னைக் காத்தனனே. 21
- கார்த்திகை யானும் கரிமுகத் தானும்*
கனலும் முக்கண் மூர்த்தியும் மோடியும் வெப்பும் முதுகிட்டு*
மூவுலகும் பூத்தவனே! என்று போற்றிட வாணன் பிழை பொறுத்த*
தீர்த்தனை ஏத்தும்* இராமானுசன் என் தன் சேமவைப்பே. 22
- வைப்பாய வான்பொருள் என்று*
நல்லன்பர் மனத்தகத்தே எப்போதும் வைக்கும் இராமானுசனை*
இருநிலத்தில் ஒப்பார் இலாத உறுவினையேன் வஞ்ச நெஞ்சில் வைத்து*
முப்போதும் வாழ்த்துவன்* என்னாம் இது அவன் மொய் புகழ்க்கே. 23
- மொய்த்த வெந்தீவினையால் பல்லுடல் தொறும் மூத்து*
அதனால் எய்த்தொழிந்தேன் முனநாள்கள் எல்லாம்*
இன்று கண்டுயர்ந்தேன் பொய்த்தவம் போற்றும் புலைச்சமயங்கள் நிலத்தவியக்*
கைத்த மெய்ஞ்ஞானத்து* இராமானுசன் என்னும் கார் தன்னையே. 24
- காரேய் கருணை இராமானுச*
இக் கடலிடத்தில் ஆரே அறிபவர் நின்னருளின் தன்மை*
அல்லலுக்கு நேரே உறைவிடம் நான் வந்து நீயென்னை உய்த்த பின்*
உன் சீரே உயிர்க்குயிராய்* அடியேற்கு இன்று தித்திக்குமே. 25
- திக்குற்ற கீர்த்தி இராமானுசனை*
என் செய்வினையாம் மெய்க்குற்றம் நீக்கி விளங்கிய மேகத்தை*
மேவும் நல்லோர் எக்குற்ற வாளர் எதுபிறப்பேது இயல்வாக நின்றோர்*
அக்குற்றம் அப்பிறப்பு* அவ்வியல்வே நம்மை ஆட்கொள்ளுமே. 26
- கொள்ளக் குறைவற்று இலங்கி* கொழுந்து விட்டு ஓங்கிய உன் வள்ளல் தனத்தினால்*
வல்வினையேன் மனம் நீபுகுந்தாய்*
வெள்ளைச் சுடர்விடும் உன்பெருமேன்மைக்கு இழுக்கிதென்று*
தள்ளுற்று இரங்கும்* இராமானுச! என் தனிநெஞ்சமே! 27

நெஞ்சில் கறைகொண்ட கஞ்சனைக் காய்ந்த நிமலன்*
நங்கள் பஞ்சித் திருவடிப் பின்னைதன் காதலன்*
பாதம்நண்ணா வஞ்சர்க்கு அரிய இராமானுசன் புகழ் அன்றி என்வாய்*
கொஞ்சிப் பரவகில்லாது* என்ன வாழ்வு இன்று கூடியதே. 28

கூட்டும் விதியென்று கூடுங்கொலோ*
தென் குருகைப்பிரான் பாட்டென்னும்* வேதப் பசுந்தமிழ் தன்னைத்*
தன் பத்தியென்னும் வீட்டின்கண் வைத்த இராமானுசன்புகழ் மெய்யுணர்ந்தோர்*
ஈட்டங்கள் தன்னை* என் நாட்டங்கள் கண்டு இன்பம் எய்திடவே? 29

இன்பந் தருபெரு வீடுவந்து எய்திலென்?*

எண்ணிறந்த துன்பந் தரு நிரயம்பல சூழிலென்?*

தொல்லுலகில் மன்பல்லுயிர்கட்கு இறையவன் மாயன் என மொழிந்த*
அன்பன் அனகன்* இராமானுசன் என்னை ஆண்டனனே. 30

ஆண்டுகள் நாள் திங்களாய்* நிகழ்காலம் எல்லாம் மனமே! ஈண்டு*
பல்யோனிகள் தோறும் உழல்வோம்*
இன்றோர் எண்ணின்றியே காண்தகு தோளண்ணல் தென்னத்தி ஊரர் கழலிணைக்கீழ்ப்*
பூண்டவன் பாளன்* இராமானுசனைப் பொருந்தினமே. 31

பொருந்திய தேசம் பொறையும் திறலும் புகழும்*
நல்ல திருந்திய ஞானமும் செல்வமும் சேரும்*
செறுகலியால் வருந்திய ஞாலத்தை வண்மையினால்*
வந்தெடுத்தளித்த அருந்தவன்* எங்கள் இராமானுசனை அடைபவர்க்கே. 32

அடையார் கமலத்து அலர்மகள் கேள்வன்*
கையாழியென்னும் படையொடு நாந்தகமும் படர் தண்டும்*
ஒண் சார்ங்கவில்லும் புடையார் புரிசங்கமும் இந்தப்பூதலம் காப்பதற்கு*
என்று இடையே* இராமானுச முனியாயின இந்நிலத்தே. 33

நிலத்தைச் செறுத்துண்ணும் நீசக் கலியை*
நினைப்பரிய பலத்தைச் செறுத்தும் பிறங்கியதில்லை*
என் பெய்வினைதென்புலத்தில் பொறித்த அப்புத்தகச் சும்மை பொறுக்கியபின்*
நலத்தைப் பொறுத்தது* இராமானுசன் தன் நயப்புகழே. 34

நயவேன் ஒருதெய்வம் நானிலத்தே* சில மானிடத்தைப் புயலே என*
கவி போற்றி செய்யேன்*
பொன் அரங்கமென்னில் மயலே பெருகும் இராமானுசன்*
மன்னு மாமலர்த்தாள் அயரேன்* அருவினை என்னை எவ்வாறு இன்று அடர்ப்பதுவே. 35

அடல்கொண்ட நேமியன் ஆருயிர் நாதன்*
 அன்று ஆரணச்சொல் கடல்கொண்ட ஒண்பொருள் கண்டளிப்ப*
 பின்னும் காசினியோர் இடரின்கண் வீழ்ந்திடத் தானும் அவ்வொண்பொருள் கொண்டு*
 அவர்பின் படரும் குணன்* எம் இராமானுசன் தன் படியிதுவே. 36

படிகொண்ட கீர்த்தி இராமாயணம் என்னும் பத்திவெள்ளம்*
 குடிகொண்ட கோயில் இராமானுசன் குணங்கூறும்*
 அன்பர் கடிகொண்ட மாமாலர்த்தாள் கலந்து உள்ளங் கனியும்நல்லோர்*
 அடிகண்டு கொண்குந்து* என்னையும் ஆளவர்க்கு ஆக்கினரே. 37

ஆக்கி அடிமை நிலைப்பித்தனை*
 என்னை இன்று, அவமே போக்கிப் புறத்திட்டது என் பொருளா முன்பு*
 புண்ணியர்தம் வாக்கிற் பிரியா இராமானுச! நின் அருளின்வண்ணம்*
 நோக்கில் தெரிவரிதால்* உரையாய் இந்த நுண்பொருளே. 38

பொருளும் புதல்வரும் பூமியும்*
 பூங்குழலாரும் என்றே மருள்கொண்டு இளைக்கும் நமக்கு நெஞ்சே!*
 மற்றுளார்தரமோ இருள்கொண்ட வெந்துயர் மாற்றித் தன் ஈறில் பெரும்புகழே*
 தெருளும் தெருள்தந்து* இராமானுசன் செய்யும் சேமங்களே. 39

சேமநல் வீடும் பொருளும் தருமமும்*
 சீரியநற் காமமும் என்றிவை நான்கென்பர்*
 நான்கினும் கண்ணனுக்கே ஆமது காமம் அறம்பொருள் வீடிதற்கு என்றுரைத்தான்*
 வாமனன் சீலன்* இராமானுசன் இந்த மண்மிசையே. 40

மண்மிசை யோனிகள் தோறும் பிறந்து*
 எங்கள் மாதவனே கண்ணுற நிற்கிலும் காணகில்லா*
 உலகோர்கள் எல்லாம் அண்ணல் இராமானுசன் வந்து தோன்றிய அப்பொழுதே*
 நண்ணரு ஞானம் தலைக்கொண்டு* நாரணற்கு ஆயினரே. 41

ஆயிழையார் கொங்கை தங்கும்*
 அக் காதல் அளற்றமுந்தி மாயும் என் ஆவியை* வந்தெடுத்தான் இன்று*
 மாமலரார் நாயகன் எல்லா வுயிர்கட்கும் நாதன்*
 அரங்கனென்னும் தூயவன்* தீதில் இராமானுசன் தொல்லருள் சுரந்தே. 42

சுரக்கும் திருவும் உணர்வும்*
 சொலப்புகில் வாயமுதம் பரக்கும் இருவினை பற்றற ஓடும்*
 படியிலுள்ளீர் உரைக்கின்றனன் உமக்கு யான் அறஞ் சீறும் உறுகலியை*
 துரக்கும் பெருமை* இராமானுசன் என்று சொல்லுமினே. 43

- சொல்லார் தமிழொரு மூன்றும்* சுருதிகள் நான்குமெல்லை இல்லா*
அறநெறி யாவும் தெரிந்தவன்*
எண்ணருஞ்சீர் நல்லார் பரவும் இராமானுசன் திரு நாமம் நம்பிக்கு*
அல்லார் அகலிடத்தோர்* எது பேறென்று காமிப்பரே. 44
- பேறொன்று மற்றில்லை நின்சரண் அன்றி*
அப் பேறளித்தற்கு ஆறொன்றும் இல்லை மற்றச் சரண் அன்றி*
என்று இப்பொருளைத் தேறும் அவர்க்கும் எனக்கும் உனைத்தந்த செம்மைசொல்லால்*
கூறும் பரமன்று* இராமானுச மெய்ம்மை கூறிடிலே. 45
- கூறும் சமயங்கள் ஆறும் குலைய*
குவலயத்தே மாறன் பணித்த மரையுணர்ந்தோனை*
மதியிலியேன் தேறும் படி என் மனம் புகுந்தானை*
திசையனைத்தும் ஏறும் குணனை* இராமானுசனை இறைஞ்சினமே. 46
- இறைஞ்சப்படும் பரன் ஈசன் அரங்கென்று*
இவ்வுலகத்து அறம் செப்பும்* அண்ணல் இராமானுசன்*
என் அருவினையின் திறம் செற்று இரவும் பகலும் விடாது என் தன் சிந்தையுள்ளே*
நிறைந்து ஒப்பற இருந்தான்* எனக்காரும் நிகரில்லையே. 47
- நிகரின்றி நின்ற என் நீசதைக்கு*
நின் அருளின் கண் அன்றிப் புகல் ஒன்றுமில்லை* அருட்கும் அஃதேபுகல்*
புன்மையிலோர் பகரும் பெருமை இராமானுச! இனி நாம்பழுதே*
அகலும் பொருளென்* பயன் இருவோமுக்கும் ஆனபின்னே? 48
- ஆனது செம்மை அறநெறி* பொய்ம்மை அறுசமயம் போனது பொன்றி*
இறந்தது வெங்கலி*
பூங்கமலத் தேனதி பாய்வயல் தென்னரங்கன் கழல் சென்னிவைத்துத்*
தானதில் மன்னும்* இராமானுசன் இத்தலத்து உதித்தே. 49
- உதிப்பன வுத்தமர் சிந்தையுள்*
ஒன்னலர் நெஞ்சமஞ்சிக் கொதித்திட* மாறி நடப்பன*
கொள்ளைவன் குற்றமெல்லாம் பதித்த என் புன்கவிப் பாவினம் பூண்டன பாவுதொல்சீர்*
எதித்தலை நாதன்* இராமானுசன் தன் இணையடியே. 50
- அடியைத் தொடர்ந்தெழும் ஐவர்கட்காய்* அன்று பாரதப்போர் முடியப்*
பரிநெடுந் தேர் விடுங்கோனை*
முழுதுணர்ந்த அடியர்க்கு அமுதம் இராமானுசன் என்னை ஆளவந்து*
இப் படியில் பிறந்தது* மற்றில்லை காரணம் பார்த்திடிலே. 51

பார்த்தான் அறுசமயங்கள் பதைப்ப*
இப் பார் முழுதும் போர்த்தான் புகழ்கொண்டு* புன்மையினேன் இடைத்தான் புகுந்து*
தீர்த்தான் இருவினை தீர்த்து* அரங்கன் செய்ய தாளிணையோடு ஆர்த்தான்*
இவை எம் இராமானுசன் செய்யும் அற்புதமே. 52

அற்புதன் செம்மை இராமானுசன்*
என்னை ஆளவந்த கற்பகம் கற்றவர்* காமுறு சீலன்*
கருதரிய பற்பல்லுயிர்களும் பல்லுலகு யாவும் பரனதென்னும்*
நற்பொருள் தன்னை* இந் நானிலத்தே வந்து நாட்டினனே. 53

நாட்டிய நீசச் சமயங்கள் மாண்டன*
நாரணனைக் காட்டிய வேதம் களிப்புற்றது*
தென் குருகைவள்ளல் வாட்டமிலா வண் தமிழ்மறை வாழ்ந்தது*
மண்ணுலகில் ஈட்டிய சீலத்து* இராமானுசன் தன் இயல்வுகண்டே. 54

கண்டவர் சிந்தை கவரும்* கடிபொழில் தென்னரங்கன்*
தொண்டர் குலாவும் இராமானுசனை*
தொகையிறந்த பண்தரு வேதங்கள் பார்மேல் நிலவிடப் பார்த்தருளும்*
கொண்டலை மேவித் தொழும்* குடியாம் எங்கள் கோக்குடியே. 55

கோக்குல மன்னரை மூவெழுகால்*
ஒரு கூர்மழுவால் போக்கிய தேவனை* போற்றும் புனிதன்*
புவனமெங்கும் ஆக்கிய கீர்த்தி இராமானுசனை அடைந்தபின்*
என் வாக்கு உரையாது* என் மனம் நினையாது இனி மற்றொன்றையே. 56

மற்றொரு பேறு மதியாது* அரங்கன் மலரடிக்கு ஆள் உற்றவரே*
தனக்கு உற்றவராய்க் கொள்ளும் உத்தமனை*
நற்றவர் போற்றும் இராமானுசனை* இந் நானிலத்தே பெற்றனன்*
பெற்றபின் மற்றறியேன் ஒரு பேதைமையே. 57

பேதையர் வேதப் பொருள் இதென்று உன்னி*
பிரமம் நன்றென்று ஒதி மற்றெல்லா உயிரும் அஃதென்று*
உயிர்கள் மெய்விட்டு ஆதிப் பரனொடு ஒன்றாமென்று சொல்லும் அவ் வல்லலெல்லாம்*
வாதில் வென்றான்* எம் இராமானுசன் மெய்ம்மதிக்கடலே. 58

கடலளவாய திசை எட்டினுள்ளும்*
கலியிருளே மிடைதரு காலத்து இராமானுசன்*
மிக்க நான்மறையின் சுடரொளியால் அவ் விருளைத் துரத்திலனேல்*
உயிரை உடையவன்* நாரணன் என்று அறிவாரில்லை உற்றுணர்ந்தே. 59

உணர்ந்த மெய்ஞ்ஞானியர் யோகந் தொறும்*
 திருவாய் மொழியின் மணந்தரும்* இன்னிசை மன்னும் இடந்தொறும்*
 மாமலரான் புணர்ந்த பொன் மார்பன் பொருந்தும் பதிதொறும் புக்குநிற்கும்*
 குணந்திகழ் கொண்டல்* இராமானுசன் எம் குலக்கொழுந்தே. 60

கொழுந்து விட்டோடிப் படரும் வெங்கோள் வினையால்*
 நிரயத்து அழுந்தியிட்டேனை வந்து ஆட்கொண்ட பின்னும்*
 அருமுனிவர் தொழும் தவத்தோன் எம் இராமானுசன் தொல் புகழ்*
 சுடர்மிக்கு எழுந்தது* அத்தால் நல்ல அதிசயங் கண்டது இருநிலமே. 61

இருந்தேன் இருவினைப் பாசம் கழற்றி*
 இன்று யான் இறையும் வருந்தேன் இனி எம் இராமானுசன்*
 மன்னு மாமலர்த்தாள் பொருந்தா நிலையுடைப் புன்மையினோர்க்கு ஒன்றும் நன்மைசெய்யா*
 பெருந்தேவரைப் பரவும்* பெரியோர் தம் கழல்பிடித்தே. 62

பிடியைத் தொடரும் களிறென்ன*
 யான் உன் பிறங்கியசீர் அடியைத் தொடரும் படிநல்க வேண்டும்*
 அறுசமயச் செடியைத் தொடரும் மருள் செறிந்தோர் சிதைந்தோட வந்து*
 இப் படியைத் தொடரும்* இராமானுச! மிக்க பண்டிதனே! 63

பண்தரு மாறன் பசுந்தமிழ்*
 ஆனந்தம் பாய்மதமாய் விண்டிட* எங்கள் இராமானுச முனி வேழம்*
 மெய்ம்மை கொண்ட நல் வேதக் கொழுந்தண்டமேந்திக்*
 குவலயத்தே மண்டி வந்தேன்றது* வாதியர்காள்! உங்கள் வாழ்வற்றதே. 64

வாழ்வற்றது தொல்லை வாதியர்க்கு*
 என்றும் மறையவர்தம் தாழ்வற்றது* தவம் தாரணி பெற்றது*
 தத்துவநூல் கூழற்றது குற்றமெல்லாம் பதித்த குணத்தினர்க்கு*
 அந்நாழற்றது* நம் இராமானுசன் தந்த ஞானத்திலே. 65

ஞானம் கனிந்த நலங்கொண்டு*
 நாள்தொறும் நைபவர்க்கு வானம் கொடுப்பது மாதவன்*
 வல்வினையேன் மனத்தில் ஈனம் கடிந்த இராமானுசன் தன்னை எய்தினர்க்கு*
 அத்தானம் கொடுப்பது* தன் தகவென்னும் சரண்கொடுத்தே. 66

சரணம் அடைந்த தருமனுக்கா*
 பண்டு நூற்றுவரை மரணம் அடைவித்த மாயவன் தன்னை*
 வணங்கவைத்த கரணம் இவை உமக்கன்று என்றி இராமானுசன்*
 உயிர்கட்கு அரண் அங்கு அமைத்திலனேல்* அரணார் மற்று இவ்வாருயிர்க்கே? 67

ஆரெனக்கு இன்று நிகர் சொல்லில்?*
மாயன் அன்று ஐவர் தெய்வத் தேரினில் செப்பிய கீதையின்*
செம்மைப் பொருள் தெரியப் பாரினில் சொன்ன இராமானுசனைப் பணியும் நல்லோர்*
சீரினில் சென்று பணிந்தது* என் ஆவியும் சிந்தையுமே. 68

சிந்தையினோடு கரணங்கள் யாவும் சிதைந்து*
முன்னாள் அந்தமுற்று ஆழ்ந்தது கண்டு*
அவை எந்தனக்கு அன்றருளால் தந்த அரங்கனும் தன்சரண் தந்திலன்*
தான் அது தந்து* எந்தை இராமானுசன் வந்து எடுத்தனன் இன்று என்னையே. 69

என்னையும் பார்த்து என் இயல்வையும் பார்த்து*
எண்ணில் பல்குணத்த உன்னையும் பார்க்கில்* அருள் செய்வதே நலம்*
அன்றி என்பால் பின்னையும் பார்க்கில் நலமுளதே? உன் பெருங்கருணை*
தன்னை என் பார்ப்பர்?* இராமானுச! உன்னைச் சார்ந்தவரே? 70

சார்ந்தது என் சிந்தை உன் தாளிணைக்கீழ்*
அன்பு தான்மிகவும் கூர்ந்தது* அத் தாமரைத் தாள்களுக்கு*
உன்தன் குணங்களுக்கே தீர்ந்தது என் செய்கை முன் செய்வினை நீ செய்வினை*
அதனால் பேர்ந்தது* வண்மை இராமானுச! எம் பெருந்தகையே. 71

கைத்தனன் தீய சமயக் கலகரை*
காசினிக்கே உய்த்தனன்* தூய மறைநெறி தன்னை*
என்று உன்னி உள்ளம் நெய்த்தவன் போடிருந்து ஏத்தும் நிறை புகழோருடனே*
வைத்தனன் என்னை* இராமானுசன் மிக்க வண்மைசெய்தே. 72

வண்மையினாலும் தன் மா தகவாலும்*
மதிபுரையும் தண்மையினாலும் இத் தாரணியோர்கட்கு*
தான்சரணாய் உண்மை நல் ஞானம் உரைத்த இராமானுசனை*
உன்னும் திண்மை அல்லால் எனக்கில்லை* மற்றோர் நிலை தேர்ந்திடிலே. 73

தேரார் மறையின் திறமென்று*
மாயவன் தீயவரைக் கூராழி கொண்டு குறைப்பது*
கொண்டல் அனையவண்மை ஏரார் குணத்து எம் இராமானுசன்*
அவ்வெழில் மறையில் சேராதவரைச் சிதைப்பது* அப்போது ஒரு சிந்தைசெய்தே. 74

செய்த்தலைச் சங்கம் செழுமுத்தம் ஈனும்*
திருவரங்கர் கைத்தலத்து ஆழியும் சங்கமும் ஏந்தி*
நங்கண் முகப்பே மெய்த்தலைத்து உன்னை விடேன் என்று இருக்கிலும்*
நின்புகழே மொய்த்தலைக்கும் வந்து* இராமானுச! என்னை முற்றுநின்றே 75

- ## நின்றவண் கீர்த்தியும் நீள்புனலும்*
 நிறை வேங்கடப் பொற் குன்றமும்* வைகுந்த நாடும் குலவிய பாற்கடலும்*
 உன் தனக்கு எத்தனை இன்பந் தரும் உன் இணைமலர்த்தாள்*
 என்தனக்கும் அது* இராமானுச! இவை ஈந்தருளே. 76
- ஈந்தனன் ஈயாத இன்னருள்*
 எண்ணில் மறைக்குறும்பைப் பாய்ந்தனன்* அம்மறைப் பல்பொருளால்*
 இப் படியனைத்தும் ஏய்ந்தனன் கீர்த்தியினால் என் வினைகளை*
 வேர்பறியக் காய்ந்தனன்* வண்மை இராமானுசற்கு என் கருத்தினியே? 77
- கருத்தில் புகுந்து உள்ளில் கள்ளம் கழற்றி*
 கருதரிய வருத்தத்தினால் மிக வஞ்சித்து*
 நீயிந்த மண்ணகத்தே திருத்தித் திருமகள் கேள்வனுக்கு ஆக்கிய பின்*
 என் நெஞ்சில் பொருத்தப் படாது* எம் இராமானுச! மற்றோர் பொய்ப் பொருளே. 78
- பொய்யைச் சுரக்கும் பொருளைத் துறந்து*
 இந்தப் பூதலத்தே மெய்யைப் புரக்கும் இராமானுசன் நிற்க*
 வேறுநம்மை உய்யக் கொள்ள வல்ல தெய்வம் இங்கு யாதென்று உலர்ந்தவமே*
 ஐயப்படா நிற்பர்* வையத்து உள்ளோர் நல்லறிவு இழந்தே. 79
- நல்லார் பரவும் இராமானுசன்*
 திரு நாமம் நம்ப வல்லார் திறத்தை* மறவாதவர்கள் எவர்*
 அவர்க்கே எல்லா விடத்திலும் என்றும் எப்போதிலும் எத்தொழும்பும்*
 சொல்லால் மனத்தால்* கருமத்தினால் செய்வன் சோர்வின்றியே. 80
- சோர்வின்றி உன்தன் துணையடிக் கீழ்*
 தொண்டு பட்டவர்பால் சார்வின்றி நின்ற எனக்கு*
 அரங்கன் செய்ய தாளிணைகள் பேர்வின்றி இன்று பெறுத்தும் இராமானுச!*
 இனி உன் சீர் ஒன்றிய கருணைக்கு* இல்லை மாறு தெரிவுறிலே. 81
- தெரிவுற்ற ஞாலம் செறியப் பெறாது*
 வெந் தீவினையால் உருவற்ற ஞானத்து உழல்கின்ற என்னை*
 ஒருபொழுதில் பொருவற்ற கேள்வியன் ஆக்கி நின்றான் என்ன புண்ணியனோ!*
 தெரிவுற்ற கீர்த்தி* இராமானுசன் என்னும் சீர்முகிலே. 82
- சீர்கொண்டு பேரறம் செய்து* நல்வீடு செறிதும் என்னும்*
 பார்தொண்ட மேன்மையர் கூட்டனல்லேன்*
 உன் பதயுகமாம் ஏர்கொண்ட வீட்டை எளிதினில் எய்துவன்*
 உன்னுடைய கார்தொண்ட வண்மை* இராமானுச! இது கண்டுகொள்ளே. 83

கண்டுகொண்டேன் எம் இராமானுசன் தன்னை*
காண்டலுமே தொண்டு கொண்டேன்* அவன் தொண்டர் பொற்றாளில்*
என் தொல்லை வெந்நோய் விண்டு கொண்டேன் அவன் சீர் வெள்ள வாரியை*
வாய்மடுத்து இன்று உண்டு கொண்டேன்* இன்னம் உற்றன ஓதில் உலப்பில்லையே. 84

ஓதிய வேதத்தின் உட்பொருளாய்* அதன் உச்சிமிக்க சோதியை*
நாதன் என அறியாது உழல் கின்ற தொண்டர்*
பேதைமை தீர்த்த இராமானுசனைத் தொழும் பெரியோர்*
பாதமல்லால் எந்தன் ஆருயிர்க்கு* யாதொன்றும் பற்றில்லையை. 85

பற்றா மனிசரைப் பற்றி*
அப்பற்று விடாதவரே உற்றார் என உழன்று ஓடி நையேன் இனி*
ஒள்ளியநூல் கற்றார் பரவும் இராமானுசனை*
கருதும் உள்ளம் பெற்றார் எவர்* அவர் எம்மை நின்றாளும் பெரியவரே. 86

பெரியவர் பேசிலும் பேதையர் பேசிலும்*
தன்குணங்கட்கு உரியசொல் என்றும்* உடையவன் என்றென்று*
உணர்வில்மிக்கோர் தெரியும் வண்கீர்த்தி இராமானுசன்*
மறை தேர்ந்துலகில் புரியும் நல் ஞானம்* பொருந்தாதவரைப் பொரும் கலியே. 87

கலிமிக்க செந்நெல் கழனிக் குறையல்*
கலைப்பெருமான் ஒலிமிக்க பாடலை உண்டு* தன்னுள்ளம் தடித்து*
அதனால் வலிமிக்க சீயம் இராமானுசன் மறை வாதியராம்*
புலிமிக்கது என்று* இப்புவனத்தில் வந்தமை போற்றுவனே. 88

போற்றரும் சீலத்து இராமானுச*
நின் புகழ் தெரிந்து சாற்றுவனேல் அது தாழ்வு அது தீரில்*
உன் சீர்தனக்கோர் ஏற்றமென்றே கொண்டிருக்கிலும்*
என்மனம் ஏத்தியன்றி ஆற்றகில்லாது* இதற்கு என்னினைவாய் என்றிட்டு அஞ்சுவனே. 89

நினையார் பிறவியை நீக்கும் பிரானை*
இந் நீணிலத்தே எனையாள வந்த இராமானுசனை*
இருங்கவிகள் புனையார் புனையும் பெரியவர் தாள்களில்*
பூந்தொடையல் வனையார்* பிறப்பில் வருந்துவர் மாந்தர் மருள்சுரந்தே. 90

மருள்சுரந்து ஆகம வாதியர் கூறும்*
அவப்பொருளாம் இருள்சுரந்து எய்த்த* உலகிருள் நீங்கத்*
தன் ஈண்டியசீர் அருள்சுரந்து எல்லா உயிர்கட்கும் நாதன்*
அரங்கனென்னும் பொருள் சுரந்தான்* எம் இராமானுசன் மிக்க புண்ணியனே. 91

புண்ணிய நோன்பு புரிந்துமிலேன்*
அடி போற்றிசெய்யும் நுண்ணருங் கேள்வி* நுவன்றுமிலேன்*
செம்மை நூற்புலவர்க்கு எண்ணருங் கீர்த்தி இராமானுச! இன்று நீ புகுந்து*
என் கண்ணுள்ளும் நெஞ்சுள்ளும்* நின்ற இக் காரணம் கட்டுரையே. 92

கட்டப் பொருளை மறைப்பொருள் என்று*
கயவர்சொல்லும் பெட்டைக் கெடுக்கும் பிரான் அல்லனே*
என் பெருவினையைக் கிட்டிக் கிழங்கொடு தன்னருள் என்னும் ஒள் வாளுருவி*
வெட்டிக் களைந்த* இராமானுசன் என்னும் மெய்த்தவனே. 93

தவந்தரும் செல்வம் தகவும் தரும்*
சலியாப்பிறவிப் பவம் தரும்* தீவினை பாற்றித் தரும்*
பரந்தாமம் என்னும் திவம் தரும் தீதில் இராமானுசன் தன்னை சார்ந்தவர்கட்கு*
உவந்தருந்தேன்* அவன் சீரன்றி யானென்றும் உள்மகிழ்ந்தே. 94

உண்ணின்று உயிர்களுக்கு உற்றனவே செய்து*
அவர்க்கு உயவே பண்ணும் பரனும் பரிவிலனாம்படி*
பல்லுயிர்க்கும் விண்ணின் தலைநின்று வீடளிப்பான் எம் இராமானுசன்*
மண்ணின் தலத்து உதித்து* உய்மறை நாலும் வளர்த்தனனே. 95

வளரும் பிணிகொண்ட வல்வினையால்*
மிக்க நல்வினையில் கிளரும் துணிவு கிடைத்தறியாது*
முடைத்தலை ன் தளரும் அளவும் தரித்தும் விழுந்தும் தனிதிரிவேற்கு*
உளர் எம் இறைவர்* இராமானுசன் தன்னை உற்றவரே. 96

தன்னை உற்றாட்செய்யும் தன்மையினோர்*
மன்னு தாமரைத்தாள் தன்னை உற்றாட்செய்ய* என்னை உற்றான் இன்று*
தன்தகவால் தன்னை உற்றார் அன்றித் தன்மை உற்றார் இல்லை என்றறிந்து*
தன்னை உற்றாரை* இராமானுசன் குணம் சாற்றிடுமே. 97

இடுமே இனிய சுவர்க்கத்தில்*
இன்னம் நரகிலிட்டுச் சுடுமே? அவற்றை* தொடர்தரு தொல்லை*
சுழல்பிறப்பில் நடுமே? இனி நம் இராமானுசன் நம்மை நம்வசத்தே*
விடுமே? சரணமென்றால்* மனமே! நையல் மேவுதற்கே? 98

தற்கச் சமணரும் சாக்கியப் பேய்களும்*
தாழ்சடையோன் சொற்கற்ற சோம்பரும்* சூனிய வாதரும்*
நான்மறையும் நிற்கக் குறும்புசெய் நீசரும் மாண்டனர்*
நீள்நிலத்தே பொற்கற்பகம்* எம் இராமானுச முனி போந்தபின்னே. 99

போந்ததென் நெஞ்சென்னும் பொன்வண்டு*
 உனதடிப் போதில் ஒண்சீராம் தெளி தேன் உண்டு அமர்ந்திட வேண்டி*
 நின் பாலதுவே ஈந்திட வேண்டும் இராமானுச! இது அன்றியொன்றும்*
 மாந்த கில்லாது* இனி மற்றொன்று காட்டி மயக்கிடலே. 100

மயக்கும் இருவினை வல்லியில் பூண்டு*
 மதிமயங்கித் துயக்கும் பிறவியில்* தோன்றிய என்னை*
 துயரகற்றி உயக்கொண்டு நல்கும் இராமானுச! என்றது உன்னையுன்னி*
 நயக்கும் அவர்க்கு இது இழுக்கென்பர்* நல்லவர் என்றும்நைந்தே. 101

நையும் மனம் உன் குணங்களை உன்னி*
 என் நாஇருந்துஎம்ஐயன் இராமானுசன்* என்று அழைக்கும்*
 அருவினையேன் கையும் தொழும் கண் கருதிடுங் காணக் கடல்புடைசூழ்*
 வையம் இதனில்* உன் வண்மை என்பால் என் வளர்ந்ததுவே? 102

வளர்ந்த வெங்கோப மடங்கல் ஒன்றாய்*
 அன்று வாளவுணன் கிளர்ந்த* பொன்னாகம் கிழித்தவன்*
 கீர்த்திப் பயிரெழுந்து விளைந்திடும் சிந்தை இராமானுசன் எந்தன் மெய்வினைநோய்*
 களைந்து நல் ஞானம் அளித்தனன்* கையில் கனியென்னவே. 103

கையில் கனியென்னக்* கண்ணனைக் காட்டித் தரிலும்*
 உந்தன் மெய்யில் பிறங்கிய சீரன்றி வேண்டிலன் யான்*
 நிரயத் தொய்யில் கிடக்கிலும் சோதிவிண் சேரிலும் இவ்வருள்நீ*
 செய்யில் தரிப்பன்* இராமானுச! என் செழுங்கொண்டலே. 104

செழுந்திரைப் பாற்கடல் கண்துயில் மாயன்*
 திருவடிக்கீழ் விழுந்திருப்பார் நெஞ்சில்* மேவு நல்ஞானி*
 நல் வேதியர்கள் தொழும் திருப்பாதன் இராமானுசனைத் தொழும் பெரியோர்*
 எழுந்திரைத்து ஆடும் இடம்* அடியேனுக்கு இருப்பிடமே. 105

இருப்பிடம் வைகுந்தம் வேங்கடம்*
 மாலிருஞ் சோலையென்னும் பொருப்பிடம்* மாயனுக்கு என்பர் நல்லோர்*
 அவை தன்னொடு வந்து இருப்பிடம் மாயன் இராமானுசன் மனத்து*
 இன்று அவன் வந்து இருப்பிடம்* எந்தன் இதயத்துள்ளே தனக்கு இன்புறவே. 106

இன்புற்ற சீலத்து இராமானுச*
 என்றும் எவ்விடத்தும் என்புற்ற நோய்* உடல் தோறும் பிறந்து இறந்து*
 எண்ணரிய துன்புற்று வீயினும் சொல்லுவது ஒன்றுண்டு*
 உன் தொண்டர்கட்கே அன்புற்று இருக்கும் படி* என்னை ஆக்கி அங்கு ஆட்படுத்தே. 107

अङ्कयलं पायं वयलं तेन्नरङ्कनं*

अण्णि अकमन्नुं पङ्कय माडलरं* पावययं प्पोर्णुतुं*

पत्तियेल्लामं तङ्किय तेन्नत् तडैत्तु न्नेञ्जे! नड्तडै डिसैये*
पोङ्किय कीर्त्ति* इरामानुसं अडिपं डुडन्नवे.

108

तिरुवरङ्कत्तडुतनारं तिरुवडिकुणै सरणडं

डडंपोरुडानारं तिरुवडिकुणै सरणडं